

16 ta' Lulju, 1998

Imħallef:-

Onor. Vincent DeGaetano LL.D.

Il-Pulizija

versus

Stephen Zammit

Identifikazzjoni ta' Imputat - Identification Parade

Il-ligi taghna hi partikolarment skarsa dwar regoli li ghandhom x'jaqsmu ma' l-identifikazzjoni ta' imputat jew akkuzat. Infatti, l-unika disposizzjoni tal-ligi in materja - l-artikolu 648 tal-Kodiċi Kriminali - hi redatta fin-negattiv, fis-sens li tghid x'mhux mehtieg u mhux x'inhu mehtieg. Minn din id-disposizzjoni jidher car li l-legislatur ma riedx ixekkel lill-partijiet fil-kawza b'regoli rigidi ta' kif ghandha ssir l-identifikazzjoni ta' persuna jew oggett, izda halla fil-gudizzju prudenti tal-Qorti li tirregola ruhha skond il-kaz. Din id-disposizzjoni, naturalment, tapplika ghal identifikazzjoni f'Qorti; meta si tratta ta' identifikazzjoni li tkun saret barra l-Qorti, bhal, per eżempju, fil-ghassa tal-pulizija, u li ghalhekk tkun ipprecediet l-identifikazzjoni f'Qorti, il-ligi taghna ma tghid xejn. Dan ma jfissirx li ma hemmx regoli ta' prudenza ddettati mill-buon sens li ghandhom jigu osservati, speċjalment f'dawk li jissejhu identification parades; dawn ir-regoli huma intizi fl-interess kemm tal-prosekuzzjoni kif ukoll tad-difiza bliskop li l-identifikazzjoni ta' persuna bhala l-awtur ta' reat jew bhala l-persuna altrimenti nvoluta fih tkun attendibbli b'mod li l-gudikant tal-fatt ikun jista' jserrah mohhu li ma hemmx zball f'dik l-identifikazzjoni.

Il-Qorti:-

Rat l-imputazzjonijiet migjuba kontra Stephen Zammit talli: (1) f'Rahal Ġdid fit-23 ta' Ottubru, 1994, ghall-habta tas-7.30 p.m., bil-hsieb li jaghmel delitt ta' serq ta' diversi oggetti tad-deheb u affarijiet ohra li l-valur taghhom jeċċedi l-elf lira izda mhux l-ghaxart elef lira, mill-fond numru 13, Triq it-Tarzna, Rahal Ġdid, wera dan il-hsieb b'atti esterni u ta bidu ghall-esekuzzjoni tad-delitt billi sgassa l-bieb ta' barra u dahal

gewwa dan il-fond, liema delitt ma ġiex esegwit minhabba xi haġa aċċidentali u ndipendenti mill-volontà tiegħu, liema tentattiv ta' serq huwa kkwalifikat bil-vjolenza, mezz, ħin, lok u valur; (2) talli fl-istess data u ħin f'Rahaġ Ġdid, mill-fond numru 14, Triq it-Tarzna, ikkommetta serq ta' oġġetti tad-deheb li l-valur tagħhom jeċċedi l-mitt lira iżda mhux l-elf lira għaddannu ta' Francis Saviour Magro, liema serq huwa kkwalifikat bil-vjolenza, mezz, ħin, valur u lok; (3) talli fl-istess data, ħin lok u ċirkostanzi bil-hsieb li jikkommetti feriti ta' natura gravi fuq il-persuni ta' Mark Pace mill-Hamrun u Carmen Magro minn Rahaġ Ġdid, huwa wera dan il-hsieb b'atti esterni u ta bidu għall-esekuzzjoni ta' dan id-delitt billi xejjer daqqiet ta' strument li jaqta' u bil-ponta fid-direzzjoni tagħhom, liema delitt ma ġiex esegwit minhabba xi haġa aċċidentali u indipendenti mill-volontà tiegħu; u (4) talli fl-istess ċirkostanzi huwa żamm u ġarr arma regolari mingħajr liċenzja mahruġa mill-Kummissarju tal-Pulizija;

Rat is-sentenza tal-Qorti tal-Maġistrati (Malta) ta' l-20 ta' Jannar, 1998 li permezz tagħha dik il-Qorti sabet lill-imsemmi Stephen Zammit hati skond l-imputazzjonijiet dedotti kontra tiegħu u kkundannatu sentejn prigunerija bit-tnaqqis ta' l-arrest preventiv;

Rat ir-rikors ta' appell ta' l-imsemmi Stephen Zammit, minnu pprezentat fit-30 ta' Jannar, 1998, li permezz tiegħu hu talab ir-revoka ta' l-imsemmija sentenza;

Rat l-atti kollha tal-kawża; semgħet il-provi u lid-difensuri tal-partijiet fl-udjenza tad-29 ta' April, 1998; ikkunsidrat:

Dana l-appell jirrigwarda, u hu bbażat fuq, il-kwistjoni delikata ta' l-identifikazzjoni ta' l-appellant da parti ta' tnejn minn nies. Mark Pace u l-gharusa tiegħu Carmen Magro. Dawn

it-tnejn kienu ġejjin lura mill-quddies fil-ġurnata u fil-hin indikati fl-imputazzjoni, u kif waslu quddiem il-bieb tad-dar ta' Carmen Magro (fejn din kienet tghix mal-ġenituri taghha) huma nnutaw li l-bieb ta' barra kien imbexxaq. Magro dahlet ġewwa u sejhet lil ommha u f'daqqa wahda rat raġel niezel it-taraġ b'sikkina f'idejh u xejjer is-sikkina fid-direzzjoni taghha. Hi tbaxxiet biex ma jolqothiex u daret biex titlaq tigrì 'l barra. Fil-bieb ta' barra hi daret u ratu jaqbad ma' l-gharus taghha u bdiet twerzaq u tghajjat (tant li xi ġirien li hargu ffit wara hasbu li kienet qed tiggieled ma' l-gharus taghha). Dan ir-raġel hareġ mill-bieb u telaq jigrì, filwaqt li Mark Pace segwiegħ għal distanza qasira; iżda wara li dan ir-raġel reġa' xejjer bis-sikkina, Mark Pace hallieh jitlaq. L-inċident kollu ha ffit sekondi, skond Mark Pace ghoxrin sekonda (fol. 72);

Il-każ tal-prosekuzzjoni hu bbażat esklussivament fuq l-identifikazzjoni ta' l-appellant da parti ta' l-imsemmija Mark Pace u Carmen Magro. L-appellant - li naturalment qed jghid li mhux hati ta' l-imputazzjonijiet addebitati lilu - qed jikkontesta din l-identifikazzjoni għar-raġuni, bażikament, li fil-ffit sekondi ta' l-inċident u bil-hasda li dawn it-tnejn neċessarjament kellhom fuqhom kif raw dak ir-raġel, l-identifikazzjoni tagħhom mhix attendibbli u għalhekk l-Ewwel Qorti ma setgħetx, a bażi ta' dik l-identifikazzjoni biss, issibu hati;

Il-liġi tagħna hi partikolarment skarsa dwar regoli li għandhom x'jaqsmu ma' l-identifikazzjoni ta' imputat jew akkużat. Infatti, l-unika disposizzjoni tal-liġi in materja - l-artikolu 648 tal-Kodiċi Kriminali - hi redatta fin-negattiv, fis-sens li tghid x'mhux mehtieg u mhux x'inhu mehtieg:

“Biex issir il-prova ta' l-identità ta' persuna li għandha tigi magħrufa jew ta' oġġett li għandu jingieb bhala prova, mhux mehtieg, bhala regola, li x-xhud jagħraf dik il-persuna minn fost

persuni ohra, jew dak l-oġġett minn qalb ohrajn bhalu, hliet meta l-Qorti, f'xi każ partikolari, ikun jidhrilha xieraq tagħmel dan għall-finijiet tal-gustizzja”;

Minn din id-disposizzjoni jidher ċar li l-leġislatur ma riedx ixeġkel lill-partijiet fil-kawża b'regoli riġidi ta' kif għandha ssir l-identifikazzjoni ta' persuna jew oġġett, iżda halla fil-ġudizzju prudenti tal-Qorti li tirregola ruhha skond il-każ. Din id-disposizzjoni, naturalment, tapplika għal identifikazzjoni f'Qorti; meta si tratta ta' identifikazzjoni li tkun saret barra mill-Qorti, bhal, per eżempju, fl-għassa tal-pulizija, u li għalhekk tkun ippreċediet l-identifikazzjoni fil-Qorti, il-liġi tagħna ma tghid xejn. Dan ma jfissirx li ma hemmx regoli ta' prduenza dettati mill-bwon sens li għandhom jiġu osservati, speċjalment f'dawk li jissejhu *identification parades*, dawn ir-regoli huma intiżi fl-interess kemm tal-prosekuzzjoni kif ukoll tad-difiza bl-iskop li l-identifikazzjoni ta' persuna bhala l-awtur ta' reat jew bhala l-persuna altrimenti involuta fih tkun attendibbli b'mod li l-ġudikant tal-fatt ikun jista' jserrah moħħu li ma hemmx żball f'dik l-identifikazzjoni. Fl-Ingilterra hafna minn dawn ir-regoli huma llum inkluzi fil-*Code of Practice D* taht il-*Police and Criminal Evidence Act, 1984*. S'intendi, dawn ir-regoli mhumiex applikabbli għal Malta, iżda xi whud minnhom huma utili hafna għax jghinu biex jiżguraw dak li ngħad aktar 'il fuq, u ċjoè l-attendibilità ta' l-identifikazzjoni. Hekk, per eżempju, wahda minnn dawn ir-regoli hi li meta jkun hemm aktar minn xhud wiehed u dawna jkunu ser jintwerew xi ritratti: “*only one witness shall be shown photographs at any one time*” (para. 2, Annexe D) u dan bl-iskop ovvjju li xhud ma jkunx jista' jinfluwenza lix-xhud l-iehor. Ix-xhud għandu jiġi muri numru sostanzjali ta' ritratti, mhux sempliċement wiehed jew tnejn, u “*he shall not be prompted or guided in any way but shall be left to make any selection without help*” (para. 4). Ir-ritratti hekk użati, u speċjalment dak li talvolta x-xhud ikun indika bhala li jirrappreżenta lill-persuna li qed jidentifika,

ghandhom jġu ppreservati biex jekk ikun il-każ, jġu esebiti fil-Qorti. Kwantu għal *identification parades* dawn ir-regoli jipprovdu, fost hwejjeġ ohra li:

“The parade shall consist of at least eight persons (in addition to the suspect) who so far as possible resemble the suspect in age, height, general appearance and position in life ...” (para 8, Annexe A, sottolinear ta’ din il-Qorti);

Jerġa’ jġi ribadit li n-non-osservanza ta’ dawn ir-regoli ma jwassalx għall-inammissibilità tal-prova ta’ l-identifikazzjoni, ikun ifisser biss li, skond iċ-ċirkostanzi partikolari tal-każ, dik l-identifikazzjoni tista’ ma tkunx attendibbli biżżejjed. Lanqas ma għandu dan kollu jfisser jew jġi interpretat bħala li hemm xi regola ġenerali li xiehda okulari (*eye-witness testimony*) hija minnha nfisha inattendibbli jew li fiha xi perikoli. Kif fisser Chief Justice Miles fis-*Supreme Court of the Australia Capital Territory* fil-kawża **Sharett vs Gill** (1993) 65 A Crim R.44:

“... I am unaware of any authority in this country or elsewhere ... that lays down a general principle that all eye-witness testimony is subject to weaknesses and dangers. It would be surprising if there were such a principle. Of course, everybody knows that everybody else has human failings with regard to such matters as observation, interpretation, recollection and articulateness and such failings are assumed to be taken into account in most cases by the tribunal of fact unless there is some particular need for the fact-finder to refer to or to be referred to some aspect of the case where such failings are relevant. The highest judicial authorities emphasise that in jury trials cases of disputed identification require express and precise reference to these human failings ... and this principle has been extended to trials without a jury. However, it is hard to

imagine life where people are not able to act safely and sensibly upon their observations of what they see and hear, and even upon their identification of fellow human beings by such observations. The ability to distinguish one human being from another and to recognise a person as one previously encountered are surely basic skills indispensable to social existence, and skills well acquired at an early age. What the lawyers call identification is essentially no different from what is generally known as recognition”;

Fi kliem iehor huwa biss f'ċertu kazijiet li tista' verament tqum il-kwistjoni ta' l-attendibilità ta' *identification evidence*. Il-każ klassiku fl-Ingilterra huwa dak ta' **Turnbull** (1977) QB 224, fejn il-Qorti esprimiet ruhha hekk:

“First, whenever the case against the accused depends wholly or substantially on the correctness of one or more identifications of the accused which the defence alleges to be mistaken, the judge should warn the jury of the special need for caution before convicting the accused in reliance on the correctness of the identification or identifications. In addition, he should instruct them as to the reason for the need for such a warning and should make some reference to the possibility that a mistaken witness can be a convincing one and that a number of such witnesses can all be mistaken. Provided that is done in clear terms the judge need not use any particular form of words.

Secondly, the judge should direct the jury to examine closely the circumstances in which the identification by each witness came to be made. How long did the witness have the accused under observation? At what distance? In what light? Was the observation impeded in any way, as for example, by passing traffic or a press of people? Had the witness ever seen the accused before? How often? If only occasionally, had he any

special reason for remembering the accused? How long elapsed between the original observation and the subsequent identification to the police? Was there any material discrepancy between the description of the accused given to the police by the witness when first seen by them and his actual appearance? ...

Recognition may be more reliable than identification of a stranger; but even when the witness is purporting to recognise someone whom he knows, the jury should be reminded that mistakes in recognition of close relatives and friends are sometimes made.

All these matters go to the quality of the identification evidence. If the quality is good and remains good at the close of the accused's case, the danger of a mistaken identification is lessened; but the poorer the quality, the greater the danger" (ara *Blackstone's Criminali Practice*, 1991, paġna 1991; *Archbold*, 1997, paġni 1255-1256);

Fil-każ in diżamina, naturlment, ma kienx hemm ġurija; dan ifisser, iżda, li l-Ewwel Qorti kellha tikkunsidra bir-regqa dawk iċ-ċirkostanzi kollha li kienu jistgħu jitfgħu xi dubbju fuq l-attendibilità tad-deposizzjoni ta' Mark Pace u ta' Carmen Magro, inkuz il-mod kif huma ġew murija xi ritratti mill-pulizija u l-mod kif saret l-identification parade Kieku kien jirriżulta mis-sentenza appellata li l-Ewwel Qorti verament hadet dawn iċ-ċirkostanzi in konsiderazzjoni, din il-Qorti (ta' l-appell) ma kien ikollha ebda raġuni tiddisturba l-konkluzjoni ta' dik il-Qorti. Jista' jkun li dan kollu l-Ewwel Qorti kkunsidratu, iżda ċertament ma qalitux fis-sentenza tagħha. Infatti, fis-sentenza tagħha l-Ewwel Qorti strahet fuq żewġ brani mid-deposizzjoni ta' dawn iż-żewġ xhieda fejn huma qalu fil-Qorti li kienu ċerti li l-imputat kien il-persuna li huma raw fl-incident in kwistjoni. L-Ewwel Qorti ppruvat issib xi forma ta'

korroborazzjoni fil-fatt li fir-rapport li l-Ispettur Nicholas Cippara ghamel lill-Magistrat ta' l-Ghassa ghall-finijiet ta' l-inkjesta dwar l-*in genere* u jghid li "mill-indagini li ghamlet il-pulizija" irrizulta li l-malvivent "kien liebes *jeans* blu u *top* blu u abjad bil-kmiem twal". L-Ewwel Qorti qabblet dawn il-kliem ma' bran mill-istqarrija ta' l-appellant (allura imputat) li fiha, mistoqsi x'kien liebes il-Hadd, 23 ta' Ottubru, 1994, filghaxija, qal li kien liebes "flok্ক bil-kmiem twal ta' kulur abjad u blu". Dak li l-Ewwel Qorti injorat hu li r-rapport ta' l-imsemmi Spettur, in kwantu jghid x'ra haddiehor, jammonta ghal *hearsay evidence* li mhuwiex ammissibbli fil-konfront ta' l-imputat. Jekk imbaghad wiehed jara d-deposizzjoni li Pace u Magro taw lill-Perit AIC Richard Aquilina proprju ftit sighat wara l-incident, isib deskrizzjonijiet oħra. Pace jghid li l-malvivent kien "liebes *jeans* skur u flokk bil-kmiem twal u b'xi faxx ċar fuq sidru. Fuqu kellu aktarx xi sidrija skura" (fol. 61 ta' l-attijiet ta' l-istruttorja). Id-deskrizzjoni ta' Carmen Magro, ukoll mogħtija ftit sighat wara l-incident, hi hekk: "fuqu kellu *jeans* blu ċar, flokk bil-kmiem twal bil-blu u abjad u aktarx xi kulur iehor". Il-pulizija baqghet ma elevat ebda hwejjeg minghand l-appellant li b'xi mod kienu jaqblu ma' dawn id-deskrizzjonijiet;

Però, dak li l-aktar jippreokkupa lil din il-Qorti, għax għandu relevanza partikolari fuq l-attendibilità ta' l-identifikazzjoni ta' l-appellant da parti ta' Pace u Magro, huma s-segwenți fatti: (1) jidher li Pace u Magro ġew murija r-ritratti - li minnhom huma eventwalment għarfu ritratt wiehed flimkien, jiġifieri fil-presenza ta' xulxin, bir-riskju aktar 'il fuq imsemmi li wiehed jinfluwenza lill-iehor; (2) ir-ritratt li a bażi tiegħu saret l-ewwel identifikazzjoni qatt ma ġie esebit biex wiehed ikun jista' jivvaluta kif dan ir-ritratt seta' influwixxa fuq l-identifikazzjoni sussegwenți; u (3) ma ġewx esebiti r-ritratti tal-*line up* fiż-żewġ *identification parades* li saru, b'mod li ma jistax jiġi vvalutat jekk kull *line up* kienx fih xi suggeriment indirett dwar il-persuna eventwalment identifikata. Minn dak li

qal Mark Pace fid-deposizzjoni tiegħu quddiem l-Ewwel Qorti wiehed għandu jifhem li l-persuni li kienu fil-*line up* ma' l-appellant kienu differenti hafna f'dak li hu xebh estern minnu. Dan ix-xhud, a fol. 71 jgħid hekk:

“Mistoqsi ngħid jekk kellix diffikultà biex nagħrafha f'*line up*, ngħid li ma kinux simili anzi ngħid lanqas xejn”;

U in kontro-eżami:

“In-nies ta' l-*identification parade* ma kellhomx x'jixxiehbu xejn lanqas xejn ma' l-imputat” (fol. 73);

Fin-nuqqas ta' ritratti kif aktar 'il fuq imsemmi dan jista' jfisser li l-appellant tqiegħed fost nies tant differenti minnu fix-xebh estern li l-iskop kollu ta' l-*identification parade* għe vanifikat;

Fid-dawl tal-premess, din il-Qorti hi tal-fehma li għandha twarrab il-konklużjoni raġġunta mill-Ewwel Qorti. Kif intqal fis-sentenza **Grbic vs Pitkethyl** (1992) 110 ALR 577 (sentenza tal-Qorti Federali ta' l-Awstralja):

“*An appellate court called upon to review a conviction on the ground that it is unsafe and unsatisfactory because of the nature of the identification evidence in the case must also give close attention to that matter in doing so it will need to consider whether; in all circumstances, the court below could safely have arrived at a conclusion of guilt*” (at 588);

Għall-motivi premeżsi, tilqa' l-appell, thassar u tirrevoka s-sentenza appellata, u tillibera lill-appellant minn kull imputazzjoni, htija u piena.